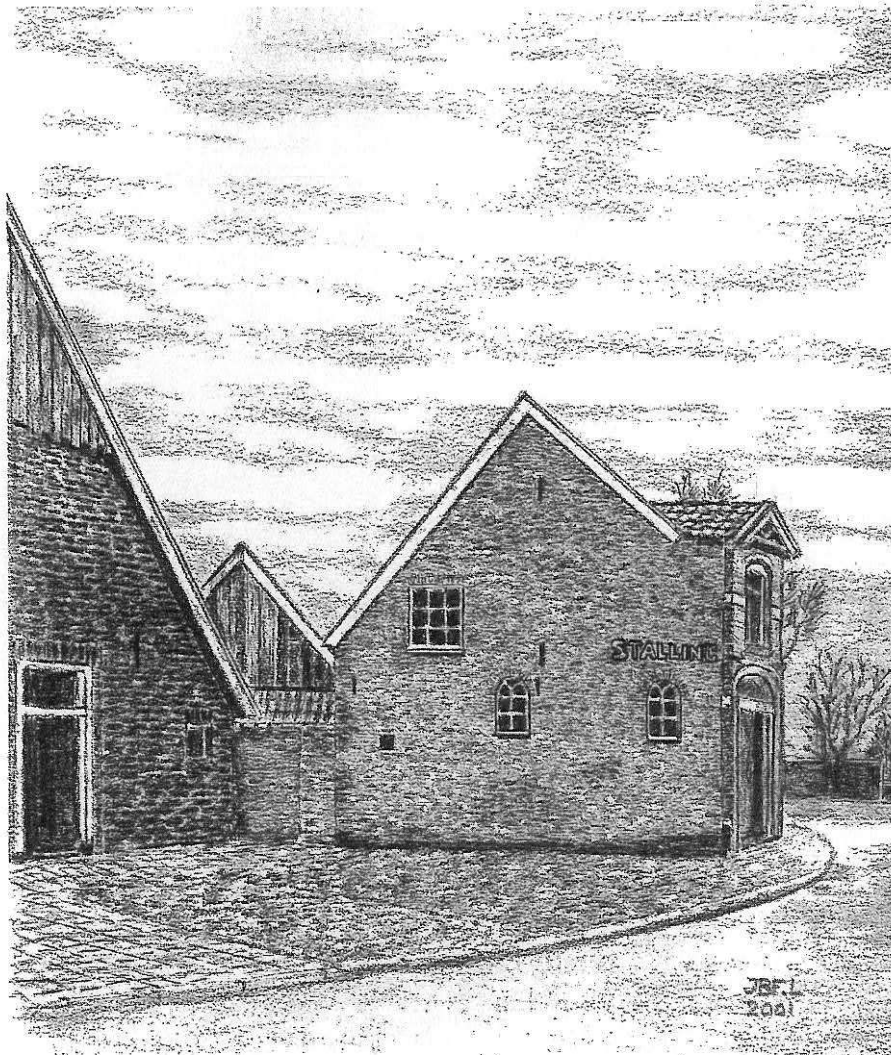

OOIT GESLOOPT 13

Café Mol, gezien vanaf de Brink (thans Koppelsbrink) richting Hertme. Vroeger was even verderop, voorbij de stalling, de splitsing richting Weerselo en de Hemmelhorst. Dit is het nu, voor snelverkeer, doodlopend stukje van de Koppelsbrink. De weg naar de Hemmelhorst is bij de aanleg van de rondweg verdwenen. Links op de prent zien we het woonhuis van de fam. Ter Haar, dit pand is nog steeds aanwezig als garage/berging. Op deze plek, Koppelsbrink 3, begon Willem Mol in het begin van de vorige eeuw zijn café. Van de voorgevel van het café zelf, plaatsen we een andere keer

nog wel eens een afbeelding. We willen ons nu beperken tot de zijkant van de gevel op de prent met het daarop geschilderde woord "Stalling". Veel café's en herbergen hadden vroeger aan hun tapperij een paardenstal gebouwd waar dorstige klanten hun paard (en wagen) konden onderbrengen. Vandaar dat een horecagelegenheid vroeger een "uitspanning" werd genoemd.

Een van de dochters van Mol – Riek – vertelde mij over het woord "stalling" het volgende verhaal: *Na de bevrijding in 1945, waren overal waar maar ruimte was, Canadese militairen ingekwartierd; zo ook bij ons in de keuken. Vier soldaten, aardige jongens* Aldus Riek. *"Een van die soldaatjes zag ook wel iets in mij en ik vond hem het einde! Maar dat was van korte duur omdat de soldaten repatrieerden. Er werd innig afscheid genomen en Roy beloofde mij vanuit Canada een "letter" te sturen. Maar wat er ook gestuurd werd naar de fam. Mol, geen letter voor dochter Riek.* En ze was hem al haast vergeten toen Tante Pos een brief bezorgde die geadresseerd was aan.....*Riek Stalling Mol Holland!*

Wat er in de brief stond weten we niet, maar Riek vertelde mij: *" 't Was ne oarige jong!"*.

J.B.F. Leuverink.

N.B. De naam "Roy" is gefingeerd.